

Beelde flits in my gedagtes wat 'n diep sin van berou wek. Die groeiende lys aan herinneringe van my ontstoke interaksies met diegene rondom my het 'n las vir my siel geword. Ek het in alle erns na vrede gesoek. Terwyl ek nadink oor sommige van my onlangse uitbarstings is ek oorskadu deur 'n gevoel van afsku en 'n begeerte om 'n ander persoon te wees as wat ek op daardie oomblik was. Die woord wat op daardie oomblik in my gedagtes gekristalliseer het, was vergifnis en my behoefte daaraan.

Het jy al ooit op daardie punt in jou lewe gekom waar jy besef dat die persoon wat jy is, nie iemand is waarvan jy hou nie en tog, na baie pogings om jouself te verander, kom jy terug by dieselfde plek met dieselfde las? Hoe kan jy uit die ontstellende beeld wat jy in jouself sien, ontsnap?

Hierdie ervaring bewys die waarheid van die Bybel se woorde.

...Daar is niemand regverdig nie, selfs nie een nie. (11) Daar is niemand wat verstandig is nie, daar is niemand wat God soek nie. (12) Hulle het almal afgewyk, saam het hulle ontaard. Daar is niemand wat goed doen nie, daar is selfs nie een nie. Romeine 3:10-12

Daar is baie wat probeer om van hierdie toestand te ontsnap deur hulself te verblind omtrent hul eie karakterfoute en op die foute van ander te fokus. Aangesien ons almal tekortkominge het is dit maklik om 'n ander persoon die skuld te gee vir 'n moeilike situasie waarin ons onself bevind. Wanneer ons op hierdie manier vrede vir ons siele wil vind, sal dit onvermydelik die verhouding met ons en ander skade aandoen en op die ou end nog groter droefheid en eensaamheid bring.

Die enigste weg na vrede en vryheid is om verantwoordelikheid te neem vir ons eie kwessies en om vergifnis by ons Maker te soek.

en Hy het hulle geleer en gesê: (3) "Geseënd is dié wat weet hoe afhanklik hulle van God is, want aan hulle behoort die koninkryk van die hemel. (4) Geseënd is dié wat treur, want hulle sal vertroos word. Matteus 5:2-4

Dit was presies die toestand waarin ek myself bevind het. Ek het getreur oor my selfsug en die pyn wat ek ander aangedoen het deur my behoefte aan aandag.

Ek het in 'n Christenhuis grootgeword en ek is met die liefde van God grootgemaak soos dit in Jesus Christus

geopenbaar is. Toe ek 'n kind was, het ek hierdie woorde verskeie kere gehoor:

"Kom na My toe, almal wat uitgeput en oorlaai is, en Ek sal julle rus gee." Matthéüs 11:28

Dit is bemoedigend om te weet dat ek na Jesus kan kom om rus en ontlading van my laste te vind. Ek het begin nadink oor die lewe van Christus en veral die finale tonele wat verband hou met Sy dood. Die verhaal van die Kruis het geweldige krag vir die gebroke siel wat aan die einde van sy vermoë om homself te red, gekom het. Die Kruis het die lewens van miljoene mense verander en hulle vrede en hoop gegee. Tog bevat dit 'n raaisel. Hoe kan 'n verhaal van verraad, marteling en die slagting van 'n onskuldige man 2000 jaar gelede, vrede in my siel bring? Hoe kan dit vandag vir my van toepassing wees?

Aanvanklik voel hierdie verhaal teen-intuïtief. Sou dit nie meer sinvol wees om in 'n ruimte van stilte gevul met soet aromatiese wierook en rustige musiek, omring deur natuurlike skoonheid, hierdie vrede te bewerkstellig nie? Terwyl die verhaal van die Kruis in die siel omvou, hoor ons die geluide van soldate wat skree, die harde klap van 'n sweep oor die rug van Christus, die sieklike gedreun van 'n groot houtkruis wat op die grond val terwyl die Verlosser flou word onder die gewig daarvan. Ons hoor die uitjouery van die skare en sien verwronge gesigte verheug oor die tonele van brutaliteit.

Wat is die geheim van hierdie raaisel? Hoe kan hierdie verhaal my vrede gee? Hoe kan daar rustigheid gekry word deur 'n slagting?

Daar is 'n sterk begeerte om die blik van die toneel af te weer en tog is daar hierdie aantrekkingskrag om die drama te aanskou. Die brutaliteit is op een of ander manier vreemd bekend en terselfdertyd gruwelik. Ons arriveer by die plek van die skedel - Golgota. Christus lê gedweë op hierdie instrument van marteling; bloed het van Sy gesig gestroom weens die bespotlike doringkroon wat die skare in Sy kop ingeslaan het. Die mans wat hierdie lot saam met hom ly, staan dit desperaat teë in 'n poging om die onvermydelike uit te stel. Die rug van die Heiland is onherkenbaar as gevolg van die géseling wat Hy vroeër ontvang het. Wat het hierdie man gedoen om hierdie behandeling te verdien?

Die Evangelieverhaal onthul 'n lewe gevul met deernis, vriendelikheid en die mooiste beeld van Sy Vader in die hemel Wie vol liefde en goedhartigheid is. Hoe is dit moontlik dat hierdie man sulke barbaarse behandeling moet ondergaan?

Die harde gerinkel van metaal op metaal trek ons aandag terwyl spykers deur die teer hande gedryf word, hande wat so baie geseën het. Daardie kosbare voete wat oor die stowwerige paaie van Israel geloop het, is nou deurboor en aan die houtkruis vasgenaël. Die kruis word dan opgehef en op gewelddadige wyse ingestamp vir die hele wêreld om te aanskou, want hierdie gebeurtenis wat in die Skrif opgeteken is, sou van daardie punt af deur miljoene mense deur die hele wêreld vertel en gelees word.

Terwyl ek nadink oor hierdie kruisgebeurtenis in my soeke na die verligting van my skuldgevoel, het my hart met simpatie uitgegaan na hierdie onskuldige man wat ook die Seun van God is. My gedagtes volg die spoor van Sy treë vanaf Getsemane na Golgota. Ek dink aan die woorde van Pilatus, die Romeinse goewerneur:

"Dit is die mens!" Johannes 19:5

Ek het gesien hoe Hy in die tuin struikel en val en van intense pyn druppels bloed sweet. Ek het gekyk hoe Sy dissipels vlug en Hom aan die genade van die skare oorlaat. Ek het verbaas gewonder hoe die skare Barabbas kon kies en die Seun van God kruisig. Waarom doen hulle dit? Watter kwaad het Hy gedoen om dit te verdien? Ek het gekyk hoe Hy bespot, geslaan en mishandel word:

Hulle trek toe sy klere uit en gooi Hom 'n pers mantel om. (29) Hulle vleg 'n doringkroon en sit dit op sy kop en gee Hom 'n stok in sy regterhand. Toe bespot hulle Hom deur voor Hom te buig en te sê: "Ons groet u, Koning van die Jode!" (30) Hulle het op Hom gespoeg en die stok gevat en Hom oor die kop geslaan. (31) Nadat hulle Hom klaar bespot het, het hulle die mantel uitgetrek en weer sy eie klere vir Hom aangetrek. Toe lei hulle Hom weg om Hom te kruisig. Matteus 27:28-31

Die versoeking om die hartelose akteurs in hierdie drama te blameer was sterk, maar ek het ook aan my eie hartelose behandeling van ander gedink en besef dat ek skuldig is, nes hulle. Die woorde van Christus kom na vore:

... 'Dit verseker Ek julle: Vir sover julle dit aan een van die geringste van hierdie broers van My gedoen het, het julle dit aan My gedoen.' Matteus 25:40

Het ek nie vir ander gelag en bespot nie? Het ek nie films gekyk wat brutaliteit uitbeeld en my verbly toe diegene wat ek as skurke gesien het, hul ondergang teëgekome het nie? Het daar nie vloekwoorde van my lippe geval teenoor diegene wat ek gedink verkeerd gedoen het aan my nie? Soos ek gelees het, het my gevoel van veroordeling toegeneem. Terwyl ek mediteer oor die twee mans wat langsaan Jesus gesterf het, vereenselwig ek my met die woorde van die man wat gesê het:

“ ... want ons ontvang die verdiende straf vir ons dade. Maar hierdie man het niks verkeerd gedoen nie.”. Lukas 23:41

Die veroordeling wat ek op ander geplaas het, wat my voorheen gehinder en verontrief het, het nou met geweld op my neergekom toe ek Christus aan die kruis aanskou het. Ek het die uitwerking van die woorde gevoel:

Met dieselfde oordeel waarmee julle oor ander oordeel, sal oor julle geoordeel word, en met dieselfde maat waarmee julle vir ander meet, sal vir julle gemeet word. Matteus 7:2

Vir 'n paar lang sekondes was my blik gevestig op die Kruis. Alhoewel letterlik 'n tydperk van 2000 jaar van hierdie gebeurtenis, het dit vir my gevoel asof ek as getuie van die drama daar was. My wêreld het in 'n stadiger tempo beweeg en die geraas en die oproer om die Kruis het stil geword terwyl ek na die Seun van God gestaar het en terwyl ek daardie pragtige gelaat bestudeer, kom die woorde van Sy lippe:

... “Vader, vergeef hulle, want hulle weet nie wat hulle doen nie!” ... Lukas 23:34

Terwyl die betekenis van die woorde my siel binnedring, ontbrand 'n vonk van hoop in my. Vergifnis so lank begeer en op gehoop word veelseggend voor my gelê. Terwyl ek voor my Skepper kniel met trane wat oor my wange stroom, smelt my hart toe ek in die aangesig met die liefdesuitdrukking opkyk. In daardie gesig was daar geen greintjie van veroordeling nie. Ek het 'n sterk gewaarwording gehad dat my sondige lewe deel was van die rede waarom Hy aan die Kruis gely het en tog was daar geen veroordeling van Hom af nie - slegs liefde en vergifnis.

Hy het my nie blameer vir die lyding wat ek Hom veroorsaak het nie. Hy het my vrylik vergewe. Die vraag was en is, sal ek dit aanvaar? Sal ek glo dat ek vergewe is? Persoonlik het ek dit met albei hande aangegryp en my erfenis van die ewige lewe geëis. Ek het vir Jesus gesê dat

ek jammer was oor wat ek gedoen het en ek het Hom gevra om die Here van my lewe te wees. Onmiddellik het 'n groot vrede oor my gekom, so helend, so kalmerend, so bevrydend. Die skuld las wat my verpletter het, het verdwyn en ek het 'n vreugde in my siel gevoel wat nie beskryf kan word nie, maar slegs deur diegene wat dit omhels, ervaar word.

Soos 'n fontein van lewende water het die trane van dankbaarheid uit my oë gevloei. Die rus wat ek gesoek het was uiteindelik myne. Die dankbaarheid wat ek gevoel het was groots en ek het my met blydschap onderwerp aan die Heerskappy van my Verlosser.

Dit was en dit is steeds my geseënde en pragtige ontmoeting met die Kruis. Dit laat baie vrae ontstaan. Hoe kan iets so mooi na vore kom uit iets so aakligs? Hoe kan hierdie gebeurtenis wat 2000 jaar gelede afgespeel het voel asof dit vandag gebeur het? Wat is die sleutel-elemente wat dit bewerkstellig het en waarom moet mens ag slaan op hierdie vraag van die Kruis en jou eie persoonlike ontmoeting daarmee? Kom ons ondersoek die Kruis.

Waarom die Kruis en wie benodig dit?
Waarom word die Kruis benodig vir ons redding? Is die toorn van God deur die dood van Sy Seun bevredig? Wat is God se geregtigheid en verskil dit van ons geregtigheid? Waarom het Jesus Homself met 'n bronslang op 'n paal vergelyk? Wat leer ons by Israel se Heiligdom omtrent die Kruis?

Hierdie is 'n uittreksel uit die boek:

Kruis-Belewenis – Ondersoek die Kruis

Trek die hele boek GRATIS af vanaf:

VadervanLiefde.com

